

Hans van Ketwich Verschuur

Henrikus (Hans) Petrus Joannes van Ketwich Verschuur (bijnaam Oom Hans) is geboren in Wassenaar op 11 januari 1905. Hij was de zoon van Evert van Ketwich Verschuur, de burgemeester van Groningen, en een telg uit een oude Zwolse regentenfamilie.

Hans was scout in Groningen. In november 1911 werd hij benoemd tot Page van Prins Hendrik in Groningen. Een Page was een 1e

De Commandant der Pages maakt bekend,
dat padvinder S. Fuyt, te Baarn, tot Page is
benoemd;
dat padvinder H. van Ketwich Verschuur, te
Groningen, tot Page benoemd is.

klas verkenner die de Prins alles moest kunnen vertellen over de stad, personen en Scouting als hij in de stad op bezoek kwam. Dat iemand Page was kon je zien aan de gouden tres om zijn schouder, met daarop een metalen insigne met een 'H' erop. Hij werd later leider bij de groep en nam deel aan de 2^e de Gilwellcursus in 1923 in Ommen. Zijn vader werd in 1919 benoemd tot erevoorzitter van de afdeling Groningen van de NPV. Hans studeert in Delft en is lid van het bestuur van de studentensociëteit Phoenix. Mogelijk dat hij ook lid was van de Delftsche Zwervers, want hij roeide in 1924 met Ellard Uilkens, één van de oprichters, bij de studenten roeivereniging Laga.

Hij trouwt met Christine Abbema en vertrekt in 1929 naar Batavia. Voor 1940 werkt hij voor de Stoomvaart Maatschappij Nederland en is hij lid van de Liberale Staatspartij, die ook de basis werd voor zijn verzetsactiviteiten.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog is hij in Nederland en is lid van het verzet. Hij wordt opgepakt in Rotterdam. Tussen 24 december 1942 en 13 januari 1943 zat hij gevangen in Kamp Amersfoort met kampnummer 1901. Hij komt terecht in Kamp Vucht en blijft daar tot 5 september 1944. Via concentratiekamp Sachsenhausen (6 september tot 16 oktober 1944) komt Hans uiteindelijk in oktober 1944 in Neuengamme terecht. Toen de geallieerde troepen in 1945 het kamp naderden, zijn de gevangenen door de Nazi's op transport naar Lübeck gezet. Daar aangekomen worden zij op de in de haven liggende grote passagiersschepen geladen om naar Zweden gevaren te worden. Hij komt op de MS Cap Arcona terecht en ziet hoe geallieerde vliegtuigen het schip aanvallen, denkende dat het een troepentransport is. Het schip wordt geraakt en zinkt; hij weet de chaos te ontkomen door via het ankerkluisgat en de ankerketting naar buiten te klimmen. Eenmaal in zee wordt hij gered door een Duitse snelboot door ze in het Duits aan te roepen (anderstaligen werden gemित्रailleurd!). Met de snelboot wordt hij aan land gebracht en kort daarop bevrijd. Van de 8.000 opvarenden overleven er maar 2.000 de ramp.

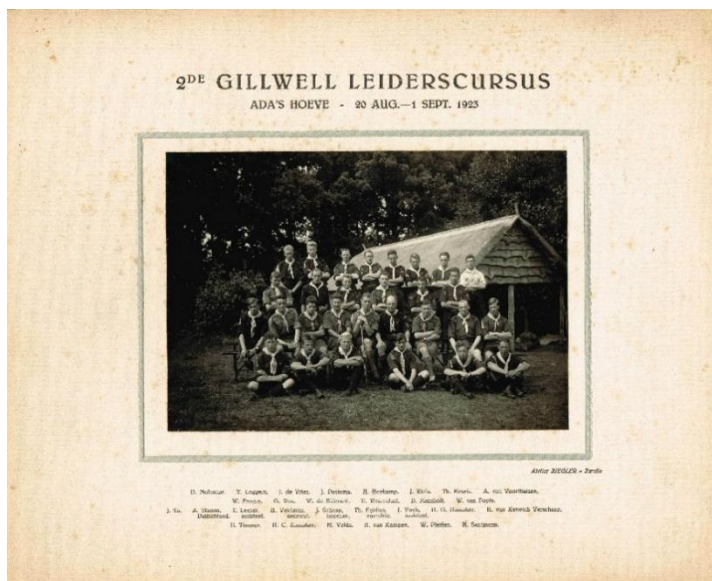
Na de Tweede Wereldoorlog wordt hij drie jaar directeur-generaal van het Nederlandse Rode Kruis en vervolgens twee jaar gevolmachtigde van het Internationale Rode Kruis in het Midden-Oosten voor de hulpverlening aan de Palestijnse vluchtelingen. In 1946 werd hij HKC buitenland van de NPV, wat niet verwonderlijk was in zijn rol bij het Rode Kruis en zijn internationale netwerk.

Hij nam deel aan de internationale conferentie die werd gehouden tijdens de 6e Wereld Jamboree in 1947 in Frankrijk. Deze Jamboree zou oorspronkelijk in 1941 gehouden worden, maar ging door de oorlog niet door. De tweede keuze was om de jamboree te houden in 1946. Door verschillende redenen, te weinig voorraden, moeilijke reis mogelijkheden en andere prioriteiten werd besloten om het nog een jaar uit te stellen. In 1947 werd de Jamboree alsnog gehouden en werd het thema "Peace Jamboree / Jamboree de la Paix" gebruikt (Vredes Jamboree).

In 1947 nam hij zitting in de Nationale Padvindersraad. Eind 1949 legde hij deze functies weer neer, omdat hij weer in het buitenland werkte. Hij werd opgevolgd door Jan Volkmaars. Hans was van 1951 tot 1964 directeur-generaal van de Spoorweg Sein Industrie, waarna hij enkele buitenlandse maatschappijen is gaan representeren. Hij werd in de jaren 70 voorzitter van de Nederlandse Vereniging van ex-politieke gevangenen uit de bezettingstijd (Expogé) en was vicevoorzitter van het Comité Nationale Herdenking.

Hij ontving het Verzetsherdenkingskruis. Hans is overleden in Den Haag op 3 januari 1995.

Meer informatie

[Henrikus Petrus Joannes \(Hans\) Verschuur van Ketwich | Digitaal Monument Neuengamme \(vriendenkringneuengamme.nl\)](#)
[Henricus "Hans" Petrus Joannes van Ketwich Verschuur \(1905 - 1996\) - Genealogy \(geni.com\)](#)
[Alexander van Ketwich - EverybodyWiki Bios & Wiki](#)
[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 5, 1919, no. 58, 1919 » 1919-11 - Pag. 15 | Delpher](#)

[Digibron.nl, Nieuwe voorzitter „Ex-politieke gevangenen"](#)

[Microsoft Word - DEFINITIEVE VERSIE HENK HENRIET25 OKT. 2007 .doc \(kampamersfoort.nl\)](#)

[! scheepspassagiers m.s. 'Christiaan Huygens' 1929 \(narkive.com\)](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 32, 1949-1950, no 3, 1949 » 1949-12 - Pag. 4 | Delpher](#)

[Cap Arcona \(schip, 1927\) - Wikipedia](#)

[Verzetsherdenkingskruis \(geni.com\)](#)

[Hans van Ketwich Verschuur - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[De Maasbode » 02 mei 1924 - Art. 101 | Delpher](#)

[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Archief Nationaal Scoutingmuseum Baarn / Wereld Jamboree 1947 Frankrijk

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.